

Návštěva partnerské školy v Sobótce

První zářijový víkend se stal v posledních několika letech pevným termínem, kdy navštěvujeme naši partnerskou školu v polské Sobótce. A nejinak tomu bylo i na začátku letošního školního roku, ve kterém jsme načali již devátou sezonu naší vřelé spolupráce.

Pátek 6. září 2013

Žáci se krátce před osmou hodinou ranní shromažďují před budovou naší školy, aby se během chvilky vydali na čtyřhodinovou cestu. Ještě zkontrolovat pasy a může se vyrazit. Cesta je i přes zvýšený páteční provoz vcelku bezproblémová, a tak krátce po poledni přijíždíme opět do Sobótky. Ta je však od té naší vzdálena 189 km. Nikdo nás nevyhlíží, což je nám trošku divné. Záhy se však

dozvídáme pravý důvod. Vedení školy a další učitelé včetně správních zaměstnanců právě dokončují divadelní představení, který si pro své žáky nacvičili. Odvážný to čin! Netrvá to však dlouho a vítá nás sám pan ředitel. Následně odcházíme do školní jídelny, kde je pro nás nachystán oběd. Poté se již jdeme ubytovat a před odpoledním výletem máme ještě chvíli k odpočinku po

náročné cestě. Než se však nadějeme, sedíme v autobusu znovu a vyrážíme na cestu do Wrocławu. Čeká nás prohlídka historické části města, kde můžeme obdivovat hned několik architektonických skvostů. Zájem dětí je však upřen na muže s obřím bublifukem. Všichni si chtějí vyzkoušet výrobu maxi bublin! Je to pro ně skvělá zábava. Ale to už musíme zase

popojít. Přesouváme se do obchodního centra GALERIE, kde mají všichni první příležitost utratit část svého kapesného. Čas však rychle letí, přecházíme k autobusu, cestou si ještě prohlížíme zrekonstruované vlakové nádraží, ale poté se již vracíme do Sobótky. Po večeri je pro naše žáky přichystána tradiční diskotéka, které vládnu především naši mladší chlapci, kteří v sevření polských dívek předvádí zajímavé taneční kreace. Všichni si to náramně užívají a v půl jedenácté odcházejí zcela vyčerpání spát.

Probouzíme se do sluncem zalitého dne, na obloze ani mráček. Čeká nás opravdu překrásný zářijový den. Po snídani nasedáme do autobusu a vydáváme se na celodenní výlet do Karpacze, která se nachází na polské straně Krkonoš. Cesta je dlouhá, máme problémy s výškou autobusu, několikrát jsme nuceni kvůli nevolnostem zastavovat. Po příjezdu nastává další problém. U lanovky, která nás má vyvézt pod Sněžku, je ohromná fronta, a tak původní plány berou rychle za své. Přesouváme se na nové sedačkové lanovce blíže k centru, kde naši polští přátelé vymýšlí operativně náhradní plán. A tak nás nejprve čeká výstup nad Karpacz, kde se nachází malebný dřevěný kostel Wang. Tento protestanský svatostánek stával původně v norské rybářské vesnici Wang, podle které dostal také své jméno. Na nové místo byl se souhlasem pruského krále Fridricha Viléma IV. přepraven na jaře roku 1842, aby mohl být o dva roky později slavnostně vysvěcen. Při prohlídce kostela oceňují naši žáci především výklad v češtině, díky němuž se mohou dozvědět i detailnější informace z jeho historie. Ale to už scházíme zpět do centra Karpacze a naši žáci se

mohou těšit na velice atraktivní činnost. Budou totiž sjíždět letní bobovou dráhu. Všichni mají možnost ji sjet hned dvakrát. Nejprve je však nutné vyslechnout si bezpečnostní pokyny od instruktorů, ale pak už hurá na vrchol. První jízda je pro všechny spíše zahřívací a v mnohých bobech se objevují raději hned dva pasažéři. Zábrany však po dojezdu do cíle opadají a druhou jízdu si chce již většina dětí odřídit sama. To už se však blíží nezadržitelně závěr našeho celodenního výletu a my se chystáme na cestu zpět do Sobótky. Po večeri se to na chodbách hemží dětmi ve sportovním oblečení. Ano, blíží se bod programu, na který se řada z nich těšila celý den. Ve sportovní hale si mohou poměřit své síly s polskými dětmi v mnoha míčových hrách. Hraje se postupně kopaná, volejbal a nakonec i basketbal. Výsledek není důležitý, a to přispívá k velice příjemné sportovní atmosféře. Druhý den pobytu je u konce.

Je opět překrásný den, na počasí máme letos opravdu velké štěstí. Posilnění vydatnou snídaní odcházíme všichni do zcela nového lanového parku, který se nachází v lese pod Wieżicou. Děti se mohou těšit na velice adrenalinovou zábavu. Rozdělují se do tří skupin, které si postupně odvádějí instruktoři. Nejprve je nutné všechny vybavit nezbytným vybavením. Děti si oblékají lezecké úvazky s jistíci sety, na hlavu si připevňují přilbu.

Následuje výklad instruktora u cvičného okruhu, kde se děti učí samy obsluhovat jistící prvky. Když si všichni trasu vyzkouší, odchází na start velkého okruhu plného překážek. Během chvilky jsou koruny stromů plné našich dětí. U mnohých je patrný strach, který však po překonání několika prvních překážek mizí. Postupně zdolávají visuté lávky, napnutá lana, různé přeskoky, závěsné sítě, ale vrcholem je pro

všechny jistě sjezd na lanovce přes celou louku. Na konci trasy se nikomu nechce dolů a nejraději by si okruh prošli ještě jednou. Děti mají náš obdiv, neboť je všichni bez problémů zvládají bez jediného karambolu. Samotná činnost měla i pro ně samotné velký přínos. Rozvíjeli motoriku, soustředěnost, samostatnost, poznávali sama sebe v pro ně zcela nových situacích. Čas však nezadržitelně plyne a my se musíme chtít nechtít vrátit zpět do školy, kde je pro nás nachystán chutný oběd. Po něm už jen sbalit zavazadla a je tu závěrečné loučení. Při něm oceňuje pan ředitel Adélku Kuželovou, která při lezení prokázala velký kus odvahy, když se na okruh lanového parku vrhla jako první. Poté již nasedáme do autobusu a vyrážíme na cestu domů.

Celý pobyt v Polsku se velice vydařil. Naši přátelé si pro naše děti připravili opravdu atraktivní program, který si všichni moc pochvalovali. Spolu s ostatními učiteli jsme se shodli, že naše děti byly za ta léta tou nejhodnější a nejslušnější výpravou, za což jsme opravdu rádi. Bylo by „fajn“, kdyby tomu tak bylo pokaždé.

